

[Socialministeren.]

for dansk Søfart og Fiskeri, saaledes som det er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting.

Lovforslaget gaar ud paa, at Statskassen for Aarene 1935 og 1936 stiller et Beløb af indtil 200 000 Kr. til Raadighed for Ulykkesforsikringsforbundet til Dækning af de i Forbundets Fiskeriafdeling for de nævnte Regnskabsaar fremkomne Underskud. Det er oplyst under de Forhandlinger, der har været ført mellem Fiskeriforbundet og Socialministeriet, at i Forbundets første Regnskabsperiode, fra 1. Oktober 1933 til 31. December 1934, omkom der 32 Fiskere; i Aaret 1935 omkom der 28 Fiskere, og dette førte til et Underskud paa i alt 73 000 Kr., hvad der gjorde, at man henvendte sig til Socialministeriet med Anmodning om et Tilskud til Dækning af dette Underskud. Man gjorde i Henvendelsen opmærksom paa, at den ekstraordinære Præmie, der skulde opkræves, hvis man ikke fik et forøget Statstilskud, vilde blive saa stor, at Udgiften hertil under Hensyn til de Vilkaar, der i øvrigt havde hersket for Fiskerierhvervet i Almindelighed, vilde være næsten uoverkommelig for en hel Mængde af Fiskerne. Der er saa yderligere sket det overordenlig beklagelige, at Stormene i Oktober 1936 har foraarsaget, at 37 Mand omkom, deraf 15 Familieforsørgere, hvilket alene for dette ene Aars Vedkommende har forøget Underskuddet med 140 000 Kr. For de 2 Aar andrager Underskuddet derfor 213 000 Kr., og Lovforslaget gaar da ud paa; at Ulykkesforsikringsforbundet faar dette dækket ved, at der stilles 200 000 Kr. til Raadighed for Fiskeriafdelingen som ekstraordinært Tilskud.

Jeg skal tilføje, at ved Omdannelsen af Ulykkesforsikringsforbundet pr. 1. Oktober 1933 fik man fastsat Præmier, der var noget for lave i Forhold til de nye Forsikringsbetingelser, men disse Præmier er allerede for 1936 forhøjet saa meget, at de nu udgør 50 pCt. mere end det, Fiskerne betalte før 1. Oktober 1933.

Under Hensyn til alt det foreliggende skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling, idet jeg gerne vil henstille, at Forslaget om muligt faar samme hastige Behandling i dette høje Ting som i det høje Folketing, hvor man undlod at kræve Udvalgsbehandling.

Albert Andersen: Naar en Naturkatastrofe gør et større eller mindre Indhug i den danske Befolkning, føles det som en Ulykke, der rammer hele Nationen. Saa-

ledes følte det ogsaa, da de voldsomme Storme i Oktober og December 1936 kostede 33 Esbjergfiskere Livet. Vel næppe noget Erhverv er saa farefuldt som Fiskerens. Ofte maa han arbejde med Livet som Indsats, og de Rigdomme, han fravrister Havet, giver almindeligvis ikke Udbytte, der staar i rimeligt Forhold til Risikoen. Den store Part af danske Fiskere er tvunget til at leve i den største Nøjsomhed, idet deres gennemsnitlige Aarsfortjeneste, efter hvad jeg har faaet oplyst, ligger under 1 200 Kr. Hertil kommer, at 1936 for en stor Del af vore Fiskere blev et særlig sløjt Aar. Det gælder bl. a. Fiskerne langs Jyllands Vestkyst fra Thyborøn til Løkken, idet Fisken stod saa langt ude fra Kysten, at Fiskerne ikke kunde forsvare at driste sig derud med de Baade, de havde til Raadighed, skønt ingen med Rette kan paastaa, at Fiskerne i Almindelighed savner Vovemod. Det store Mandefald blandt Esbjerg-Fiskerne i Efteraaret har ikke mindst sin Aarsag i, at de forulykkedes Baade var for spinkle til det store Havfiskeri. Som nævnt tjener Fiskerne ikke Guld i Barrer, men kun lige til det nødtørftige, til Livets Ophold, og derfor kniber det med at klare de økonomiske Skær. Savnet er en stadig Gæst i Fiskerens Hjem, og de økonomiske Forpligtelser, han kan paatage sig, er meget stærkt begrænsede.

Som Følge af de sidste to Aars mange Ulykker blandt Fiskerierhvervets Udøvere stilles der for Tiden alt for store Krav til Fiskernes økonomiske Bæreevne, og derfor synes det naturligt, at Samfundet i et Tilfælde som dette træder hjælpende til. Det har Regeringen da ogsaa en anerkendelsesværdig Forstaaelse af, hvilket det foreliggende Lovforslag giver Udtryk for.

Saa fremt Lovforslaget vedtages, faar Socialministeren Bemyndigelse til at anvende indtil 200 000 Kr. som ekstraordinært Tilskud til Fiskeriafdelingen inden for Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart og Fiskeri. I Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 fastslaas det, at alle Erhvervsfiskere, det vil sige de, for hvem sædvanligvis mindst $\frac{3}{5}$ af Aarsindtægten skyldes personlig Virksomhed ved det nævnte Erhverv, skal tegne selvstændige Forsikringer for sig selv og deres Medhjælpere. Fiskeriafdelingen inden for Ulykkesforsikringsforbundet omfatter derfor henved 14 000 Personer, hvoraf godt 9 000 er personligt tilmeldte, medens de øvrige er forsikrede som Medhjælpere. Til Trods for at Præmierne er blevet forhøjet med 50 pCt. siden 1933, har Aarene 1935 og 1936, som nævnt af